

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00340 / 7.11.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
OS	FLORESCU Nicu. Modul de finanțare a activităților sportive din România și posibilitățile de prevenire și combatere a evaziunii și fraudei fiscale în acest domeniu. Teză de doctorat. Sibiu: Universitatea „Lucian Blaga” / Facultatea de Științe Economice. 2010. Notă: Conducător științific: Prof.univ.dr.Mihai Aristotel Ungureanu
OA	BIRLE Vasile. Evaziunea fiscală și impactul acesteia asupra echității fiscale. Teză de doctorat. Rezumat. Sibiu: Universitatea „Lucian Blaga” / Facultatea de Științe Economice. 2009. Disponibil la: http://doctorate.ulbsibiu.ro/obj/documents/REZ-ROM-BIRLE.pdf . Notă: Conducător științific: Prof. Univ. Dr. Elena Drăgoescu.
p.191:21 - p.193:02	p.30:23 - p.32:15
p.193:09 - p.193:31	p.35:9 - p.35:20; p.35:31 – p.35:36; p.36:16 – p.36:20
p.242:13 - p.242:38	p.32:30 - p.33:19; p.36:21 – p.36:25; p.36:01 – p.36:10
p.252:01 - p.254:10	p.30:23 - p.32:15; p.35:01 – p.35:36; p.36:16 – p.36:20
p.254:38 - p.255:20	p.32:30 - p.33:19; p.36:21 – p.36:25; p.36:01 – p.36:10
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

**UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA” SIBIU
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
CATEDRA DE FINANȚE**

**EVAZIUNEA FISCALĂ ȘI IMPACTUL ACESTEIA
ASUPRA ECHITĂȚII FISCALE**

- TEZĂ DE DOCTORAT -

**COORDONATOR ȘTIINȚIFIC:
Prof. Univ. Dr. Elena Drăgoescu**

**DOCTORAND:
Vasile Bîrle**

CUPRINS

INTRODUCERE	3
--------------------------	----------

CAPITOLUL I

FUNDAMENTE TEORETICE

PRIVIND CONȚINUTUL EVAZIUNII FISCALE.....	12
--	-----------

1.1. Evaziunea fiscală - formă a eludării fiscale	12
--	-----------

1.1.1. Conceptul de eludare fiscală	12
---	----

1.1.2. Formele eludării fiscale	13
---------------------------------------	----

1.1.2.1. <i>Evaziunea fiscală – eludare prin sustragerea de la plata obligațiilor către stat</i>	<i>13</i>
--	-----------

1.1.2.2. <i>Repercusiunea fiscală - eludare prin transferarea sarcinii fiscale asupra altor suportatori</i>	<i>14</i>
---	-----------

1.2. Evaziunea - forma de bază a eludării fiscale	17
--	-----------

1.2.1. Esența evaziunii fiscale – sustragerea de la plata obligațiilor către stat	17
--	----

1.2.2. Alte conotații date evaziunii fiscale	21
--	----

1.2.2.1. <i>Evaziunea fiscală privită ca „arta de a nu se cădea în câmpul de atracție al legii fiscale”</i>	<i>21</i>
---	-----------

1.2.2.2. <i>Evaziunea fiscală înțeleasă ca formă de facilități fiscale</i>	<i>22</i>
--	-----------

1.2.2.3. <i>Evaziunea fiscală acceptată ca formă de abținere în crearea de materie impozabilă</i>	<i>23</i>
---	-----------

1.2.1.4. <i>Evaziunea fiscală concepută ca formă de diminuare a veniturilor bugetare prin neîncasarea în întregime a veniturilor bugetare</i>	<i>25</i>
---	-----------

1.3. Evaziunea fiscală în legislația statelor	26
--	-----------

1.3.1. Evaziunea fiscală în legislația românească	27
---	----

1.3.2. Evaziunea fiscală în legislația altor țări	30
---	----

1.3.3. Evaziunea fiscală în legislația Uniunii Europene	32
---	----

1.4. Concluzii, opinii și contribuții personale privind conținutul evaziunii fiscale	33
---	-----------

CAPITOLUL II

FORMELE EVAZIUNII FISCALE	38
--	-----------

2.1. Raportarea la prevederile legale - criteriu de delimitare a formelor evaziunii fiscale	38
--	-----------

- *reducerea presiunii fiscale,*
- *creșterea gradului de colectare a impozitelor,*
- *îmbunătățirea legislației fiscale,*
- *sporirea civismului fiscal.*

Fără a le contesta adecvarea în atingerea scopului, afirmăm că, eficiența acestor măsuri este „limitată” de capacitatea instituțiilor fiscale de a „veghea” asupra bunei funcționări a sistemului fiscal, cu referire la: implementarea legislației, controlul modului în care se respectă aceasta și colectarea impozitelor.

Legislația fiscală (Codul fiscal și Codul de procedură fiscală) „suferă” de o anumită incapacitate în a surprinde toate stările din economie, pe care o sesizează și o critică majoritatea acelor care „tratează” evaziunea fiscală. Această carență este proprie tuturor sistemelor fiscale, mai mult sau mai puțin pentru că, de regulă, economia se „mișcă” mai repede decât legislativul. Legile nu sunt perfecte sunt doar perfectibile, mai ales în contextul deschiderii piețelor și a circulației capitalurilor. Însă, ori cât am fi de critici, trebuie apreciată evoluția pozitivă a reglementării în materie fiscală.

Părerea noastră, cu referire la legislația fiscală este următoarea: legea este adesea imperfectă și lasă, cu sau fără voința legiuitorului, „portite” prin care unii contribuabili scapă de plata unor obligații fiscale, dar, marea evaziune fiscală este cauzată nu neapărat de „scăpările” din lege ci de ... **aplicarea legii**. Implementarea și urmărirea respectării legii este un proces de durată în care, principalii „jucători”, sunt: aparatul fiscal și contribuabilii.

Pe parcursul acestei lucrări am argumentat rolul și importanța aparatului fiscal în aplicarea legii, ca factor generator de evaziune. Cum ? prin lipsa de fermitate și profesionalism a unora dintre reprezentanții fiscoului în aplicarea prevederilor legii sau printr-o „cârdășie” vădită cu evazioniștii.

Considerăm ca metafora „*rece ca o lege financiară*” exprimă cât se poate de sugestiv lipsa de „umanism” a legislației în domeniu, prin care statul „*atentează la buzunarul cetățenilor*” în procesului de impozitare a veniturilor sau a averii. Nu contestăm nevoia de fermitate atât a legii cât și a acțiunilor aparatului fiscal la încasarea impozitelor de la contribuabili. Credem însă că, aplicarea cerințelor principiului de echitate fiscală contribuie, adesea decisiv, la asigurarea unei desfășurări normale a raporturilor fiscale, la creșterea încrederii cetățenilor în instituțiile statului, la dezvoltarea civismului fiscal și de ce nu, la raporturi sociale sănătoase.

Măsurile propuse sunt „rezultatul” experienței profesionale de două decenii și jumătate în domeniul finanțelor. Credem că, *eficiența combaterii evaziunii fiscale și atenuarea efectelor acesteia asupra echității fiscale*, este determinată de modul de